

ДЕНЬ СТУДЕНТА - НАШЕ СВЯТО!

У районному Будинку культури пройшли урочистості та святковий концерт до Міжнародного дня студента. Свято відкрило дефіле у виконанні студентів фізкультурного факультету.

Концертну програму розпочав камерний хор під керівництвом Алли Афанасенко ("Гаудеамус", диригент — студентка четвертого курсу Надія Гребінчик; українська народна пісня в обробці Є.Козака "Дівча в снігах стояло", диригент Марія Томчук).

Слово для привітання студентського товариства з професійним святом надається заслуженому працівнику освіти України, почесному громадянину міста Кременець, ректору Кременецької обласної гуманітарно-педагогічної академії ім. Тараса Шевченка, професору Афанасію Ломаковичу. До слів привітання приєдналися батьки та гості свята.

Світлій пам'яті Героїв Майдану присвятили пісню "Вольная воля" лауреат всеукраїнських

конкурсів Катерина Байрах. А її патріотичний настрій підхопили студенти природничо-технологічного факультету Катерина Ткачук, Влад Андрощук та Руслан Хоронжук з піснею "Україна — то моя земля" у супроводі гітари.

Вітання голови первинної профспілкової організації студентів Андрія Заблоцького продовжується "Коломийками" у виконанні студентського гурту "Веселі спудеї". А на зміну їм виходить хореографічна група під орудою Наталії Ткач і захоплює увагу гостей "Плескачем" та "Березнянкою".

Надзвичайне піднесення запанувало у залі, коли ведучі запросили на сцену самих трудових хлопців та дівчат, які не тільки можуть орудувати стамесками та киянками, а й уміють своїм гумором піднімати всім настрій. Бо особливо в День студента просто необхідно радувати друзів оновленими анекдотами та байками зі студентського життя, співати, танцювати, тобто показувати всі таланти, на які здатна команда КВК педагогічного факультету.

Творчі натури завжди притягуються. Свідченням цього є дуети, які поєднала любов до пісні: Лара Кравчук (11-А) та Андрій Слюсаренко (41-М) і першокурсниця мистецького факультету Катерина Шувалова та Олександра Кир'янчук, які розпочали власний творчий шлях

у колективі "Домісольки". Кременецького районного Будинку культури.

Нещодавно в когорту хореографів вписався випускник мистецького факультету, лауреат міжнародних конкурсів Євген Найчук,

вихованці якого запропонували глядачам "Єврейський танець". "Поліську польку" майстерно виконали їх старші колеги з народного танцювального колективу "Горлиця", який очолює член Національної спілки хореографів України Андрій Медецький.

Наше свято проходить у нелегкі буремні дні, адже на Сході України точиться війна, гинуть наші хлопці. Сьогодні серед бійців АТО — колишній студент, виконавець творчого колективу "Tony van Gott" Іван

вони просто хотіли "відірватися по повній програмі" після виснажливих занять і показати все страшне і веселе, на що тільки здатні.

Подніжний, який залишив кременчанам слова і музику "Вальсу", що прозвучав у виконанні друзів по гурту Євеліни Саюшевої та Ігора Стецюка під супровід гітари.

Розкрити свій пісенний талант мали нагоду представниці нашого студентства Дарія Оліфір Олена Силка та голова волонтерського загону Анна Крижна.

А флешмоб дівчат першого курсу факультету іноземних мов та яскравий віночок пісень групи "Гарячі голови" підвів студентське свято до завершальної частини. Традиційно, студенти чекають завершального слова від спонсорів.

Тому виступи представників "Укрсиббанку", їхні вдячні слова за співпрацю, та найголовніше — подарунки — створили довершену святкову атмосферу.

Адже студентські роки — найкращий час у житті людини, яка робить свої перші самостійні кроки. Це роки, присвячені пошуку істини, творчості, прагненню досконалості, неповторні миті становлення особистості. Тож хочеться сподіватися, що в цей день студенти всього світу об'єднаються і зітруть всі відмінності між кольором шкіри, мовою і традиціями, а на всій нашій неосянній планеті цього дня святкуватимуть і радітимуть представники однієї групи людей під назвою "студенти".

Сама атмосфера оформлення темного приміщення зі звисаючим надочуливим павутинням і черепами-гарбузами зі свічками навівала деякий холодок жаху, не кажучи вже про одяг героїв. Тут можна було зустріти і смерть у декількох її проявах, масу привидів, мерців, красивих відмонок та упирів.

До послуг відвідувачів — виставка тематичних плакатів і пристойний вибір страв за досить низькими (як на нинішню ситуацію) цінами: за 2 — 3 гривні можна перекусити "Привидом Каспера", "Труною вампіра" чи просто "Гробиками"; для більш вишуканих гурманів пропонувалися "Пальці", "Очі вампіра", "Гарячі перці", а то й делікатесні "Хробики могили". Все це необхідно було запити "Напоєм справжньої відьми" чи "Кривавою Мері". Трапезу доповнювали поодинокі моторошні звуки та крики, ймовірно, потойбічного походження...

Що тут казати — повеселилися на славу! Креативно, дружно і зовсім без підтексту... Організаторами забори стали викладачі іноземних мов коледжу Т.В.Нікіфорчук, О.В.Мороз, Н.М.Кікіна, Н.В.Багнюк, Н.А.Бодруг, а безпосередніми учасниками були студенти спеціальності "Дошкільне виховання", до яких долучилися окремі представники 31-Фк та 11-ої і 21-ої ТОк груп.

І ВЕСЕЛО, І КРЕАТИВНО...

Ірина ВАСЮТИНСЬКА,
власкор "Замку"

Історія Хелловіна сягає далеких часів раннього Середньовіччя, коли це свято мало дещо інше тлумачення, ніж сьогодні. Давні кельти святкували Новий рік у ніч із 31 жовтня на 1 листопада, що символізувало смерть природи і приурочувалося повелителю смерті Самхайну. Напередодні друїди (кельтські жерці) обходили всі помешкання, гасили домашні вогні та громадські багаття. А у свято запалювали велетенські кострища, на яких вчиняли жертви князю темряви. Давні кельти вірили, що коли Самхайна вдається вдовольнитися, то він відпускає душі померлих побачитися цієї ночі з живими родичами, але для цього живим треба переодягнутися в мертвих. Звідси й звичай рядитися скелетами, вовкулаками, русалками, із гарбуза виготовляти подобу черепа, у який вставляли свічку, вимагати гостинців (бо померлих треба задобрювати, аби вони не накоїли біди)...

Та навіряд чи хто з учасників цього веселого дійства, що проходило в Кременецькому педагогічному коледжі, задумався над історією Хелловіна. Як і більшість креативного студентства,

Олена ШКІНДЕР

В усіх народів світу існує повір'я, що той, хто забув звичай своїх батьків, карається людьми і Богом. Він блукає по світі, як блудний син, і ніде не може знайти собі притулку, бо він загублений для свого народу. Ми, українці — нація дуже стара, свою духовну культуру наші пращури почали творити ще далеко до християнського періоду в Україні.

З давніх-давен 13 грудня Україна

святкує День святого Андрія Первозванного. І хоч Первозваний — це християнський святий, учень Христа, апостол, що проповідував християнство, але народні традиції, звичаї та обряди в день цього святого мають стародавній дохристиянський характер закликання, ворожіння, ритуалу з "калітою". Ця давня традиція частково призабута сьогодні. Та ми хочемо повернути їй життя, щоб ожила одна зі сторінок молодості наших матерів і бабусь — вечорниці в ніч на Андрія, які підготували студенти 41-Б групи та їхні молодші колеги-

біологи. Ініціатором проведення свята виступила декан природничо-технологічного факультету, кандидат біологічних наук, доцент О.І.Дух. Ведуча дійства — автор замітки Олена Шкіндер.

Сцену оформлено у вигляді світлиці української хати. Вікно з вишиваними фіранками; біля вікна — стіл, застелений вишитою скатертиною, на столі макітра, свічник, хліб, глечик. У правому кутку — піч, біля якої стоїть коцюба, рогачі, лопата. З двох боків сцени розміщені лавки, накриті хідниками і веретами, табуретки.

Відкрилося традиційне дійство із зустрічі господині (Альони Ватажук) з дівчатами, які співали, розпитували про свято, готували вареники з сиром, інші страви та ласощі. У ролі дівчат виступили Катерина Гузовата, Лілія Кузьмук, Ганна Гацюк,

Юлія Проказюк, Марія Морозюк, Ірина Висоцька, Яна Губеня, Юлія Яцко, Юлія Китай Ольга, Руслана Набухотна і Віта Тишкова.

Та тільки дівчата почали ворожити на свою дівочу долю за допомогою чобітків, до світлиці стали стукатися хлопці. З веселими жартами дівчата нарешті впускають їх до оселі.

Хлопці (Іван Лахманюк, Василь Бусько і Василь Повшенюк) також співають українські народні пісні, розповідають небилиці, жартують, смакують варениками із сиром.

Пісні та жарти доповнилися сценкою сватання Стецька до Ульяна (Уляна — Оксана Онисько, Стецько — Владислав Андрощук, Олексій — Руслан Хоронжук), після чого господаря веде розповідь про святого Андрія: "Андрій — один з апостолів Ісуса Христа, названий Первозваним, бо саме Андрія та його брата Симона Петра Ісус зробив своїми першими учнями.

Обидва були рибалками, обидва без вагань прийняли вчення Христа і були наділені властивостями цілителів. В апостолів вірили, бачили їхні надзвичайні вміння зцілювати хворих, калік. Незрячі, кволі, після зустрічі з ними ставали здоровими. З роками народ перестав звертатися до Андрія Первозванного як до свого зцілителя. Люди вірили, що саме в ніч народження апостола можуть збутися ті ба-

жанья, які омріяв кожен. Особливо дівчата. І ще старі люди кажуть, що все загадане збудеться тільки тоді, коли в нього віриш. Без віри гадання не буде мати ніякої сили. От так-то, мої любі, прийшов час ворожіння".

І пішли в хід "Човники", "Стрічки", "Тарілкі" і пісні — народні, веселі, сумні, жартівливі, поки не завітали в гості пан Калитинський та пан Коцюбинський. Всі хлопці беруть участь у кусанні калити.

Пала-ницю одержують ті, хто вкусить і не засміється. Всіх, хто засміється, мажуть сажею. Дівчата навмисно смішили хлопців, щоб вимазати їх.

Господня запрошує хлопців і дівчат заколядувати, бо в цю пору настає час коляди. Ось так ожили перед нами ігри і забави нашого народу. Тепер ловне, щоб вони і надалі не пішли у забуття. Міцний наш рід, жива у ньому пам'ять про минуле. Тож бережімо цю прекрасну, невичерпну скарбницю. У ній розум, кмітливість, гумор, надія і світло завтрашнього дня.

Фото Петра Данилюка